

Sygn. akt V Pz 9/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie następującym :

Przewodniczący: **Sędzia SO Mariola Mastalerz**

Sędziowie: **SO Magdalena Marczyńska**

Sędzia SR del. Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Ewelina Goździk

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2015 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko M. S.

o wynagrodzenie

w przedmiocie zażalenia pozwanego M. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 15 stycznia 2015 roku nadające klauzulę wykonalności wyrokowi zaocznemu z dnia 11 grudnia 2014 roku w sprawie IV P 142/14

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasadzić od pozwanego M. S. na rzecz powódki K. W. kwotę 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radomsku w dniu 11 grudnia 2014 roku w sprawie sygn. akt IV P 142/14 wydał wyrok zaoczny, w którym zasądził od pozwanego M. S. na rzecz powódki K. W. kwotę 15.870 złotych brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2014 roku do dnia zapłaty, zasądził od pozwanego M. S. na rzecz powódki K. W. kwotę 1800 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy w Radomsku nadał klauzulę wykonalności wyrokowi zaocznemu z 11 grudnia 2015r.

Postanowienie to zostało doręczone pozwanemu w dniu 28 stycznia 2015r.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 15 stycznia 2015 roku nadające klauzulę wykonalności wyrokowi zaocznemu z dnia 11 grudnia 2014 roku w sprawie IV P 142/14 w dniu 4 lutego 2015 roku wniósł pozwany M. S., zaskarżając je w całości.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez nadanie wyrokowi zaocznemu klauzuli wykonalności mimo, iż wyrok zaoczny nie uprawomocnił się, bowiem nie został prawidłowo doręczony. Wskazując na powyższe wnosił również o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Jednocześnie na podstawie art. 821 § 1 k.p.c. wnosił o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego R. T. przy Sądzie Rejonowy w Radomsku w sprawie Km 95/15.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż wyrok zaoczny nie został pozwanemu prawidłowo doręczony, a zatem nie było możliwości jego zaskarżenia i w konsekwencji wyrok się nie uprawomocnił. Podniósł, że jako adres zamieszkania pozwanego powódka wskazała adres w Ł. przy ul. (...), a faktycznie pozwany zamieszkuje od ponad trzech lat pod adresem (...)-(...) G. ul. (...), o czym powódka wiedziała, gdyż wcześniejszą korespondencję, taką jak wezwanie do zapłaty, kierowała na adres w G.. Także Komornik w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji wskazał adres w G. przy ul. (...). Zatem powódka umyślnie wprowadziła w błąd Sąd podając adres w Ł. przy ul. (...), gdzie mieszkają teściowie pozwanego, z którymi pozwany nie jest w najlepszych stosunkach, by uzyskać dla siebie korzystny wyrok.

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik powódki wniósł w pierwszej kolejności o jego odrzucenie z uwagi na upływ z dniem 4 lutego 2015r. terminu do jego wniesienia, ewentualnie o oddalenie zażalenia w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że fakt nie uprawomocnienia się wyroku zaocznego (w ocenie powódki bezzasadny) jest bez znaczenia w sprawie, albowiem nie stanowi przesłanki nadania wyrokowi zaocznemu klauzuli wykonalności. Dodatkowo wyjaśnił, że adres na który powódka powołała się w pozwie inicjującym niniejsze postępowanie, otrzymała ona od samego pozwanego. Powódka bowiem pierwsze wezwanie do pozwanego z dnia 21 sierpnia 2014 roku skierowała na dwa znane jej adresy pierwszy w Ł. przy ul. (...) (...) (...) Ł. oraz drugi w G. przy ul. (...) (...) Odpowiedź na wezwanie od pozwanego nadeszła z adresu korespondencyjnego znajdującego się w Ł., na co pełnomocnik powódki przedłożył kserokopię koperty przesyłki pocztowej poleconej.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Brak jest podstaw do kwestionowania prawidłowości postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności wyrokowi zaocznemu z dnia 11 grudnia 2014 roku.

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy nadał wyrokowi zaocznemu uwzględniającemu powództwo o świadczenie pieniężne z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Wykonalność jest cechą wyroków zasądzających świadczenia i oznacza, że skierowany do pozwanego w sentencji obowiązek świadczenia może być wykonany przy zastosowaniu przymusu państwowego, czyli wyegzekwowany. Co do zasady wyroki są wykonalne i stanowią tytuł egzekucyjny dopiero z chwilą uprawomocnienia się, a wyjątkowo nawet przed tą chwilą, jeśli są natychmiast wykonalne. Natychmiastowa wykonalność przysługuje orzeczeniom albo z mocy ustawy (ex lege), albo z mocy odrębnego postanowienia sądu, w którym sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Wyrok zaoczny zaopatrzony w rygor natychmiastowej wykonalności jako orzeczenie sądu podlegające natychmiastowemu wykonaniu jest tytułem egzekucyjnym w myśl art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c., co oznacza że może być mu nadana klauzula wykonalności przez Sąd (art. 781 § 1 k.p.c.).

Oznacza to, że Sąd Rejonowy był władny na podstawie art. 781 § 1 k.p.c. nadać klauzulę wykonalności wyrokowi zaocznemu nawet przed jego uprawomocnieniem. W tej sytuacji Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie na to postanowienie, zobligowany był wyłącznie do zbadania czy orzeczenie jest orzeczeniem podlegającym natychmiastowemu wykonaniu oraz czy obowiązek stwierdzony w tytule egzekucyjnym nadaje się do egzekucji i czy egzekucja jest dopuszczalna.

Mając to na uwadze w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy stwierdza, iż nie wystąpiła jakakolwiek negatywna przesłanka nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci wyroku zaocznego z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie

o sygn. akt IV P 142/14, zaopatrzonemu w rygor natychmiastowej wykonalności. Wyrok wydany w niniejszej sprawie jest wyrokiem zaocznym, zaopatrzonym w rygor natychmiastowej wykonalności stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.

Rygor natychmiastowej wykonalności obowiązuje od chwili ogłoszenia wyroku lub postanowienia, którym go nadano, a gdy nie było ogłoszenia - od chwili podpisania sentencji (art. 336 k.p.c.). Natychmiastowa wykonalność wyroku wygasa z chwilą ogłoszenia, a jeśli nie było ogłoszenia - z chwilą podpisania sentencji orzeczenia zmieniającego albo uchylającego wyrok lub postanowienie o natychmiastowej wykonalności wyroku - w takim zakresie, w jakim nastąpiła jego zmiana lub uchylenie (art. 337 k.p.c.).

Dopiero zatem z chwilą wygaśnięcia natychmiastowej wykonalności nieprawomocne orzeczenie zaopatrzone rygorem natychmiastowej wykonalności przestaje być tytułem egzekucyjnym (art. 777 § 1 pkt 1), a zatem ustaje możliwość zaopatrzenia go w klauzulę wykonalności. Skoro natychmiastowa wykonalność wyroku zaocznego nie wygasa, nie ustala także możliwość zaopatrzenia go w klauzulę wykonalności.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez pozwanego kwestii prawidłowości doręczenia korespondencji, to wskazać należy, iż do kwestionowania skuteczności doręczeń jako okoliczności warunkującej wydanie wyroku zaocznego służy instytucja zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności przewidziana w art. 346 § 1 k.p.c. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu sąd na wniosek pozwanego zawiesi rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu, jeżeli wyrok ten został wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania albo jeżeli pozwany uprawdopodobni, że jego niestawiennictwo było niezawinione, a przedstawione w sprzeciwie okoliczności wywołują wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego.

Wbrew skarżącemu, w pierwszej kolejności powinien być rozpoznany wniosek o zawieszenie rygoru i dopiero uwzględnienie tego wniosku umożliwiłoby zawieszenie prowadzonego postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 820 k.p.c., o co wnosił w zażaleniu M. S.. Zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności należy bowiem traktować tak samo, jak według tego przepisu traktuje się wstrzymanie wykonania tytułu wykonawczego. Okoliczności podnoszone przez pozwanego i będące przedmiotem prowadzonego przez Sąd pierwszej instancji postępowania dowodowego winny być zatem roztrząsane w toku postępowania w przedmiocie zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności, a nie w toku postępowania w przedmiocie zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności.

Uwzględniając zatem merytoryczną poprawność zaskarżonego postanowienia, jak i jego zgodność z normami procedury cywilnej, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 450 zł obliczone stosownie do § 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490)